

Men desværre er globaliseringens goder så ikke ligeligt fordelt, og en række af verdens fattigste lande har svært ved at drage nytte af den øgede handel, der foregår på tværs af landegrænser og kontinenter, og derfor synes vi også, at det er vigtigt, at Doharunden får et udviklingsvenligt resultat.

Vi glæder os derfor over, at Doharunden har betydet en række skridt i den rigtige retning for udviklingslandene. Vi har noteret os, at udviklingsrunden bl.a. har resulteret i en aftale, som sikrer de fattigste lande bedre adgang til medicin.

Derudover er en række af verdens lande fulgt i EU's fodspor og har givet de mindst udviklede lande told- og kvotefri adgang for næsten alle deres produkter. Vi havde dog gerne set, det var alle produkter, og vi har ikke opgivet håbet endnu om, at det mål er inden for rækkevidde.

Der er ikke nogen tvivl om, at handelsforvridende landbrugsstøtte og eksportstøtte hæmmer udviklingslandene i at realisere deres potentiale. Vi Konservative mener derfor, det er særdeles positivt, at der er lagt op til en væsentlig reduktion af landbrugsstøtten og en endelig udfasning af alle former for eksportstøtte i 2013. Det vil give udviklingslandene en fair chance for at konkurrere på det internationale marked. Vi glæder os også over, at regeringen vil gå et skridt videre og vil arbejde for den størst mulige afvikling af al støtte inden år 2010. Det er et ambitiøst mål, men vi håber, at det kan nås.

En vigtig del af Doharunden handler om, at de fattigste udviklingslande skal have det, der populært kaldes en gratis omgang, det vil sige, at de ikke skal pålægges nye forpligtelser. Det er der heldigvis bred enighed om i forhandlingerne om industritold og tjenesteydelser.

For så vidt angår forhandlingerne om tjenesteydelser, er vi glade for, at regeringen fortsat vil støtte op om EU's tilbud om liberalisering af tjenesteydelser, herunder en markedsåbning for midlertidige personbevægelser. Derudover håber vi, at de konstruktive tiltag vedrørende handelslettelser vil kunne effektivisere told- og grænseprocedurer og på den måde skabe bedre betingelser for samhandel.

Konferencen i Hongkong i december betød på mange områder et skridt videre i den rigtige retning, men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi da havde håbet på, at vi havde fået et bedre resultat. Hvis vi skal skabe bedre forhold for de fattigste udviklingslande, kræver det handling, for de gode resultater kommer ikke af sig selv,

og der er lang vej, før udviklingslandene kan deltage i handelen på lige fod med de højtudviklede lande.

Vi er derfor positive over for, at regeringen støtter princippet om særlig og differentieret behandling. Det er udgangspunktet i vores politik, at man er nødt til at behandle folk forskelligt for at kunne behandle dem lige. Det gælder også inden for udviklingsarbejde og handel.

Vi er overbevist om, at fordoblingen af EU-medlemslandenes samlede handelsrelaterede bistand vil sætte sine tydelige spor i udviklingsarbejdet, og at arbejdet i WTO's task forces vil bære frugt, men selv om WTO spiller en stor og vigtig rolle i løsningen af udviklingslandenes problemer, hviler ansvaret naturligvis først og fremmest på landene selv. Doharunden kan kun få det ønskede resultat, hvis de enkelte udviklingslande også selv tager ansvar for at afvikle barrierer, nedbringe korrupsion og forbedre forholdene for befolkningerne.

I Det Konservative Folkeparti glæder vi os over, at regeringen lægger stor vægt på bilateralt at støtte udviklingslandene og på udviklingsperspektivet i Doharunden generelt. Så vi er glade for den status, som vi har fået.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Hr. Mogens Lykketoft fra Socialdemokraterne sagde, at grunden til, at der ikke var nævnt noget om tjenesteydelser i det forslag til vedtagelse, som også fru Helle Sjelle er med på, udelukkende var, at man nu kun må lave et forslag til vedtagelse på 150 ord, og derfor sagde hr. Mogens Lykketoft, at der også skulle have stået noget om tjenesteydelser, og at de formuleringer, som var i mit forslag til vedtagelse om, at ulandene skal sikres ret til at regulere serviceydelser i offentlighedens interesse, og at offentlig service og offentligt indkøb holdes ude af forhandlingerne, var gode og fornuftige tanker, og at de sådan set skulle forstås som en del af den vedtagelse.

Så vil jeg bare høre, om det er noget, som fru Helle Sjelle er enig med hr. Mogens Lykketoft i.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Nu kan man jo altid diskutere, hvad det er, der skal stå i diverse vedtagelser. Vi synes, at den vedtagelse, vi er kommet med, er ganske udmærket og dækker de primære interesser for vores del, hvad angår de fremtidige forhandlinger.